

[Birte Weiss.]

Jeg mener, at staten har pligt til at sørge for, at der ikke sker en yderligere koncentration af pressen. Det er på tide, at man begynder at betragte den som andet og mere end en forretning, der ligesom det øvrige erhvervsliv er underkastet den frie konkurrences lov.

Man bør tænke på, at der hvert år pumpes millioner af kroner i folkeoplysende arbejde, og at hovederne lægges i blød for at finde nye kriterier for tildeling af kulturstøtte. Pressen, der er den væsentligste formidler af alle disse aktiviteter, må også kunne komme ind under en lignende betragtning.

Jeg mener, det må være sådan, at man må betragte den daglige avis som en meget vigtig kommunikationsvej fra det offentlige til den enkelte borger, og at man derfor også må yde en vis støtte for den kommunikation, som pressen yder som service.

Som eksempel kan man nævne, at Danmarks største kulturspreder, radio og tv, hver dag har en gratis annoncering af sine programmer, og at alle andre må betale for hver eneste spaltecentimeter i pressen. Jeg trækker det frem som et eksempel på, at pressestøtte ikke vil være socialhjælp, men en rimelig betaling for den service, som pressen yder over for det offentlige.

En del af pressestøtten kan ydes i form af en offentlig annoncering. Derved vil man nemlig slå to fluer med ét smæk, da man i disse nærdemokratitider må prøve på at gøre vejen fra myndigheder til den enkelte borger så kort som overhovedet muligt. For en ordens skyld skal man måske lige tilføje, at annoncering af f. eks. nye love selvfølgelig skal ske i et sprog, som kan forstås også uden for centraladministrationens snirkler.

Den aktuelle pressekrise kan dog næppe klares med en indirekte støtte alene, hvis man ikke må konstatere, at 1972-årgangen vil blive den sidste for flere aviser, så jeg vil udtrykke håb om, at et eventuelt udvalg, som kan blive nedsat til behandling af dette problem, ikke bare vil blive hurtigarbejdende, men særdeles hurtigarbejdende.

Statsministeren (J. O. Krag): Som det vil være offentligheden, og jeg tror også spørgeren, bekendt, har jeg for nylig modtaget en henvendelse fra Danske Dagblades

Fællesrepræsentation, hvori man fremsætter en redegørelse for den seneste udvikling i dagspressens økonomi, der ganske rigtigt, som fremført af fru Birte Weiss, indeholder mange mørke aspekter, og hvori man også fremsætter en række synspunkter og ønsker, som man gerne vil uddybe ved en mundtlig drøftelse.

Jeg har med Danske Dagblades Fællesrepræsentation aftalt et møde i begyndelsen af januar; og før det møde har fundet sted, tror jeg ikke, det vil være rigtigt af mig at gå nærmere i detaljer med hensyn til, på hvilken måde det vil være muligt at komme dagspressen yderligere til hjælp.

Hvad specielt angår spørgsmålet om offentlig avertering, vil jeg gøre opmærksom på, at det allerede i dag er et meget betydeligt beløb, der bruges fra statens side til avertering i dagspressen. Hvis vi kikker tilbage på finansåret 1965-66, drejede det sig om 6 mill. kr., og hvis vi går frem til finansåret 1970-71, er beløbet fordoblet, så der i øjeblikket anvendes 12 mill. kr. af statens penge til avertering i dagspressen. Det er altså allerede et meget betydeligt beløb, der anvendes, og hertil kunne man så lægge de beløb, kommunerne bruger til avertering i dagspressen. Jeg har ikke dette tal, men det vil formentlig kunne fremskaffes.

Jeg vil i øvrigt sige, at fru Birte Weiss selvfølgelig har ret i, at disse millionbeløb til avertering i dagspressen i hvert fald indirekte er en støtte til pressen, men jeg tror nu ikke, man primært skal betragte disse annoncer som støtte. Jeg mener, de skal betragtes som nødvendige meddelelser til befolkningen via dagspressen, og jeg mener, at man i første række skal have for øje at give borgerne den nødvendige offentlige information.

Som fru Birte Weiss selv var inde på det, er det næppe heller realistisk at antage, at man selv med en klækkelig forøgelse af denne annoncemængde ville være i stand til at løse dagspressens økonomiske problemer, de har et langt større omfang. Men når jeg har holdt dette møde med dagspressen, vil jeg gerne have lov til at vende tilbage til spørgsmålet og over for offentligheden nærmere redegøre for, hvordan man vil finde det rigtigst at gribe dette store og betydningsfulde problem an.